EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 8.3.2019
COM(2019) 111 final

2019/0061 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskajā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijā, un ar kuru atceļ Lēmumu 10974/1/14 REV 1

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu par nostāju, kas Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (*ICCAT*) sanāksmēs 2019.–2023. gada periodā Savienības vārdā jāieņem saistībā ar saglabāšanas un pārvaldības pasākumu paredzamo pieņemšanu.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Starptautiskā konvencija par Atlantijas tunzivju saglabāšanu

Starptautiskā konvencija par Atlantijas tunzivju saglabāšanu (*ICCAT* konvencija), izveidojot *ICCAT*, tiecas veicināt sadarbību ar mērķi Atlantijas okeānā uzturēt tunzivju un tunzivjveidīgo zivju populācijas tādā apmērā, kas ļauj gūt maksimālo ilgtspējīgo nozveju lietošanai pārtikā un citām vajadzībām. Konvencija stājās spēkā 1969. gada 21. martā.

Savienība ir *ICCAT* puse un saskaņā ar Padomes 1986. gada 9. jūnija lēmumu[1] ir konvenciju apstiprinājusi.

2.2. Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija

ICCAT ir struktūra, kas izveidota ar *ICCAT* konvenciju, un tās uzdevums ir pieņemt saistošus lēmumus ("ieteikumi") par tās kompetencē ietilpstošo zvejniecību saglabāšanu un pārvaldību. Šādi pasākumi Savienībai var kļūt saistoši.

Savienībai kā *ICCAT* līgumslēdzējai pusei ir līdzdalības tiesības un balsstiesības. *ICCAT* lēmumus pieņem vienprātīgi.

2.3. *ICCAT* lēmumi

ICCAT ir pilnvaras pieņemt ieteikumus par tās kompetencē ietilpstošo zvejniecību saglabāšanu un pārvaldību, un šie ieteikumi līgumslēdzējām pusēm ir saistoši.

Saskaņā ar *ICCAT* konvencijas VIII panta 2. punktu ieteikumi stājas spēkā sešus mēnešus pēc tam, kad *ICCAT* par tiem ir paziņojusi līgumslēdzējām pusēm. Ieteikums līgumslēdzējai pusei nav saistošs, ja tā ir iesniegusi un atkārtoti apstiprinājusi iebildumu pret to. Ja iebildumu atbalsta līgumslēdzēju pušu vairākums, ieteikums nestājas spēkā.

3. SAVIENĪBAS VĀRDĀ IEŅEMAMĀ NOSTĀJA

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju (RZPO) gadskārtējās sanāksmēs, patlaban tiek noteikta atbilstīgi divpakāpju pieejai. Padomes lēmumā tiek izklāstīti Savienības nostājas vadošie principi un orientējošie norādījumi vairākiem gadiem, un pēc tam šī nostāja neoficiālos Komisijas dokumentos, kuri jāapspriež Padomes darba grupā, tiek pielāgota katrai gadskārtējai sanāksmei.

ICCAT gadījumā šī pieeja ir īstenota ar Padomes 2014. gada 20. jūnija Lēmumu 10974/1/14 REV 1, kurā izklāstīta Savienības nostāja *ICCAT* 2014.–2018. gada periodā. Lēmumā ir ietverti vispārīgi principi un orientējoši norādījumi, bet, ciktāl iespējams, ņemta vērā arī *ICCAT* specifika. Turklāt pēc dalībvalstu lūguma tajā iekļauta standarta procedūra, kas izmantojama Savienības nostājas ikgadējā noteikšanā.

[1] Padomes 1986. gada 9. jūnija lēmums par Kopienas pievienošanos Starptautiskajai konvencijai par tunzivju saglabāšanu Atlantijas okeānā, kas grozīta ar Protokolu, kurš pievienots Nobeiguma aktam, ko 1984. gada 10. jūlijā Parīzē ir parakstījuši minētās konvencijas pušu pilnvarotie (OV L 162, 18.6.1986., 33. lpp.).

Lēmums 10974/1/14 REV 1 paredz Savienības nostājas pārskatīšanu pirms gadskārtējās sanāksmes 2019. gadā. Tāpēc šajā priekšlikumā, kas aizstās Lēmumu 10974/1/14 REV 1, ir izklāstīta Savienības nostāja *ICCAT* 2019.–2023. gada periodā.

Lēmumā 10974/1/14 REV 1 tika iestrādāti jaunās kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) principi un virzieni, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013[2], kā arī ņemti vērā mērķi, kas noteikti Komisijas paziņojumā par KZP ārējo dimensiju[3]. Turklāt lēmums Savienības nostāju pielāgoja Lisabonas līgumam.

Zvejas ietekmējuma aspektā pašreizējā pārskatīšanā ir ņemts vērā Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par *Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā*[4], Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgais paziņojums *Starptautiskā okeānu pārvaldība – okeānu nākotnes veidošanas darbakārtība*[5] un Padomes secinājumi par minēto kopīgo paziņojumu[6].

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka "nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu".

Jēdziens "lēmumi ar juridiskām sekām" ietver aktus, kam ir juridiskas sekas uz tādu starptautisko tiesību normu pamata, kuras reglamentē attiecīgo struktūru, un instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet "var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu"[7].

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

ICCAT ir struktūra, kas izveidota ar nolīgumu, proti, *ICCAT* konvenciju.

Akti, kurus *ICCAT* ir aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. Saskaņā ar *ICCAT* konvencijas VIII pantu tie ir saistoši atbilstoši starptautiskajām tiesībām un – tā kā *ICCAT* ieteikumi var papildināt, grozīt vai aizstāt pienākumus, kas noteikti esošajos ES tiesību aktos, – var būtiski ietekmēt tādu tiesību aktu saturu kā:

- Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju[8];
- Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem[9];

---

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

3 COM(2011) 424, 13.7.2011.

4 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

5 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

6 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

7 Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums lietā C-399/12 *Vācija/Padome*, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

8 OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2403 par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību[10];
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1627 par daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009[11];
- Padomes Regula (EK) Nr. 1936/2001, ar ko nosaka kontroles pasākumus, kuri piemērojami tālu migrējošu zivju noteiktu krājumu zvejai[12];
- Padomes Regula (EK) Nr. 520/2007, ar ko paredz tehniskus pasākumus konkrētu tālu migrējošu zivju sugu krājumu saglabāšanai un atceļ Regulu (EK) Nr. 973/2001[13];
- Padomes Regula (EK) Nr. 1984/2003, ar ko ievieš sistēmu zobenzivju un lielacu tunzivju tirdzniecības statistiskajai pārraudzībai Kopienā[14].

Paredzētie akti nepapildina un negroza *ICCAT* konvencijā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats ir galvenokārt atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta noteikta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti un viens ir atzīstams par galveno, bet otrs nav būtisks, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz zivsaimniecību. Juridiskais pamats, kas nosaka šajā nostājā atspoguļojamos principus, ir Regula (ES) Nr. 1380/2013.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 43. panta 2. punkts. Ar šo lēmumu ir jāaizstāj Lēmums 10974/1/14 REV 1, kas aptver 2014.–2018. gada periodu.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 43. panta 2. punktam, lasītam saistībā ar LESD 218. panta 9. punktu.

---

9 OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.
10 OV L 347, 28.12.2017., 81. lpp.
11 OV L 252, 16.9.2016., 1. lpp.
12 OV L 263, 3.10.2001., 1. lpp.
13 OV L 123, 12.5.2007., 3. lpp.
14 OV L 295, 13.11.2003., 1. lpp.

2019/0061 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskajā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijā, un ar kuru atceļ Lēmumu 10974/1/14 REV 1

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, lasītu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Ar Padomes 1986. gada 9. jūnija lēmumu[15] Eiropas Kopiena ir noslēgusi Starptautisko konvenciju par Atlantijas tunzivju saglabāšanu (*ICCAT* konvencija), ar kuru izveidota Starptautiskā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisija (*ICCAT*).

(2) *ICCAT* ir atbildīga par tādu pasākumu pieņemšanu, kas izstrādāti, lai nodrošinātu zvejas resursu ilgtermiņa saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu *ICCAT* konvencijas apgabalā un aizsargātu jūras ekosistēmas, kurās šie resursi sastopami. Šādi pasākumi Savienībai var kļūt saistoši.

(3) Kā paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013[16], Savienībai ir jānodrošina, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir vidiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību. Tā paredz arī to, ka Savienībai zvejniecības pārvaldībā jāievēro piesardzīga pieeja un tās mērķim jābūt nodrošināt, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Turklāt tā paredz, ka Savienībai ir jāpieņem pārvaldības un saglabāšanas pasākumi, kuru pamatā ir labākie pieejamie zinātniskie ieteikumi, jāatbalsta zinātnisko atziņu gūšana un zinātnisko ieteikumu izstrāde, pakāpeniski jāizskaužizmetumi un jāveicina zvejas metodes, kas palīdz nodrošināt selektīvāku zveju un, ciktāl iespējams, nevēlamu nozveju nepieļaušanu un samazināšanu, kā arī zveju, kurai ir maza ietekme uz jūras ekosistēmu un zvejas resursiem. Turklāt Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ir konkrēti paredzēts, ka minētie mērķi un principi Savienībai jāpiemēro ārējās attiecībās zivsaimniecības jomā.

(4) Kā norādīts Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas kopīgajā paziņojumā *Starptautiskā okeānu pārvaldība – okeānu*

---

[15] Padomes 1986. gada 9. jūnija lēmums par Kopienas pievienošanos Starptautiskajai konvencijai par tunzivju saglabāšanu Atlantijas okeānā, kas grozīta ar Protokolu, kurš pievienots Nobeiguma aktam, ko 1984. gada 10. jūlijā Parīzē ir parakstījuši minētās konvencijas pušu pilnvarotie (OV L 162, 18.6.1986., 33. lpp.).

[16] Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

nākotnes veidošanas darbakārtība[17] un Padomes secinājumos par minēto kopīgo paziņojumu[18], galvenais Savienības darba uzdevums reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās (RZPO) ir veicināt pasākumus, kas atbalsta un kāpina šo forumu rezultativitāti un attiecīgā gadījumā uzlabo to pārvaldību.

(5) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par *Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā*[19] ir minēti konkrēti pasākumi, kuru mērķis ir mazināt plastmasas radīto piedrazojumu, jūras piesārņojumu, kā arī jūrā nozaudēto vai pamesto zvejas rīku daudzumu.

(6) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem *ICCAT* sanāksmēs 2019.–2024. gada periodā, jo *ICCAT* pieņemtie saglabāšanas pasākumi būs Savienībai saistoši un var būtiski ietekmēt tādu Savienības tiesību aktu saturu kā Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008[20], Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009[21], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2403[22], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1627[23], Padomes Regula (EK) Nr. 1936/2001[24], Padomes Regula (EK) Nr. 520/2007[25], un Padomes Regula (EK) Nr. 1984/2003[26]. Tas ir tāpēc, ka *ICCAT* pieņemtie ieteikumi var papildināt, grozīt vai aizstāt pienākumus, kas paredzēti esošajos ES tiesību aktos.

(7) Pašreizējā nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem *ICCAT* sanāksmēs, ir noteikta ar Padomes Lēmumu 10974/1/14 REV 1[27]. Ir lietderīgi Lēmumu 10974/1/14 REV 1 atcelt un aizstāt ar jaunu lēmumu 2019.–2023. gada periodam.

(8) Ņemot vērā *ICCAT* konvencijas apgabala zvejas resursu dinamisko raksturu un no tā izrietošo nepieciešamību Savienības nostājā ņemt vērā jaunākās izmaiņas, to vidū jaunu zinātnisko un citu relevanto informāciju, kas iesniegta pirms *ICCAT* sanāksmēm

---

17 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

18 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

19 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

20 Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

21 Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

22 Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regula (ES) 2017/2403 par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 (OV L 347, 28.12.2017., 81. lpp.).

23 Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regula (ES) 2016/1627 par daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 (OV L 252, 16.9.2016., 1. lpp.).

24 Padomes 2001. gada 27. septembra Regula (EK) Nr. 1936/2001, ar ko nosaka kontroles pasākumus, kuri piemērojami tālu migrējošu zivju noteiktu krājumu zvejai (OV L 263, 3.10.2001., 1. lpp.).

25 Padomes 2007. gada 7. maija Regula (EK) Nr. 520/2007, ar ko paredz tehniskus pasākumus konkrētu tālu migrējošu zivju sugu krājumu saglabāšanai un atceļ Regulu (EK) Nr. 973/2001 (OV L 123, 12.5.2007., 3. lpp.).

26 Padomes 2003. gada 8. aprīļa Regula (EK) Nr. 1984/2003, ar ko ievieš sistēmu zobenzivju un lielacu tunzivju tirdzniecības statistiskajai pārraudzībai Kopienā (OV L 295, 13.11.2003., 1. lpp.).

27 Padomes 2014. gada 20. jūnija lēmums par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāpieņem Starptautiskajā Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijā (*ICCAT*).

vai to laikā, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 13. panta 2. punktā iestrādāto Savienības iestāžu pilnīgas sadarbības principu būtu jāizveido procedūras, kas jāievēro, kad ik gadu tiek precizēta Savienības nostāja 2019.–2023. gada periodā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (*ICCAT*) sanāksmēs, ir izklāstīta šā lēmuma I pielikumā.

2. pants

Savienības nostāju, kas jāieņem *ICCAT* sanāksmēs, katru gadu precizē saskaņā ar II pielikumu.

3. pants

I pielikumā izklāstīto Savienības nostāju Padome pēc Komisijas priekšlikuma novērtē un vajadzības gadījumā pārskata vēlākais līdz *ICCAT* gadskārtējai sanāksmei 2024. gadā.

4. pants

2014. gada 20. jūnija Lēmumu 10974/1/14 REV 1 atceļ.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs